

Can Nogueres

Dosrius

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Veïnat de Pedró, 14 - Zona de Canyamars
Emplaçament	Al sud-est del casc antic de Canyamars, amb accés des del parc del Molinot, al sud de la riera
Alçada:	232m

Coordenades:

Latitud:	41.59996
Longitud:	2.4501
UTM Est (X):	454174
UTM Nord (Y):	4605508

Classificació

Número de fitxa	08075-104
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII-XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 002010900DG50E
Fitxes associades:	

[Can Cassi](#)

[Can Lleuger](#)

Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 12/12/2017 - 01:00

Descripció

Masia aïllada de planta rectangular amb barri tancat. L'edifici presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener perpendicular a la façana principal i un sobrealt a dues aigües a la part de tramuntana. Està distribuït en planta baixa, pis i golfes. La façana principal, orientada a migdia, compta amb un portal d'accés rectangular amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana. Està protegit amb un porxo davanter fet en fusta, que ha perdut bona part de la coberta. La resta d'obertures es corresponen amb finestres rectangulars, destacant les dues finestres centrals del pis, emmarcades amb carreus de pedra, les llindes planes i els ampits motllurats. A la part superior del parament destaca un rellotge de sol pintat i de perfil ovalat. Adossat a l'extrem de ponent del parament hi ha un gran portal d'arc rebaixat, cobert amb una teuladeta de dues vessants sostinguda amb mènsules motllurades. A la façana de ponent hi ha diverses finestres rectangulars, destacant l'obertura central del pis superior, emmarcada en pedra i amb la llinda sostinguda amb permòdols. De la façana de tramuntana destaquen les dues finestres del pis central, amb jardineres de ceràmica vidrada blanca i blava sostingudes amb mènsules motllurades. La construcció presenta els paraments arrebossats i pintats (la façana principal i la posterior emblanquinades), amb la cantonada nord-oest embellida amb carreus de pedra. Per la banda de migdia, el barri està delimitat amb una tanca de paredat força alta, en la que s'obre un altre portal de les mateixes característiques que l'anterior. Dins del pati hi ha un safareig de planta rectangular, amb dues piques rectangulars de pedra.

Observacions:

Al costat del portal d'accés hi ha un escut de recent factura encastat al parament, amb el nom de la casa "CAN NOGUERAS", l'any "MCDXXXV" i el nom "GUILLEM NOGUERAS".

Història

La primera referència documental relacionada amb la masia la trobem en el fogatge de l'any 1515, on es menciona en Bartomeu Nogueres. Posteriorment, en el fogatge de l'any 1553, apareix un personatge anomenat "Nogueres". Poc després, en un capbreu de les rendes de Dosrius i Canyamars datat l'any 1570, hi consta en "Juan Nogueras Manso Nogueras - Canyamars". Dins del segle XVII, en una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, hi consta que tant l'any 1632 com l'any 1897, existia una casa anomenada "Nogueras" dins del veïnat de Canyamars. Durant els segles XVIII i XIX, el cognom Nogueres apareix en diversos documents. Així doncs, en una "Llista per cobrar en lo terme de cañamás un ters i mitx de catastro per lo enganxament de los soldats que dit poble contribueix", hi apareix "Can Nogueras Pagès". Posteriorment, en una llibreta que passava revista de les terres i vinyes de Dosrius i Canyamars, datada l'any 1779, hi apareix en diverses ocasions aquest cognom. El mateix passa en les llibretes per cobrar "Lo Reial Catastro de Dosrius y Cañamas" de l'any 1786, i en les posteriors fins l'any 1792, on apareix el nom "Nogueras". Dins del segle XIX, la masia apareix grafiada en un plànol cadastral dels termes de Dosrius i Canyamars elaborat l'any 1853. I, finalment, en un registre de retolació de carrers i numeració de cases durant el quinquenni 1860-1865, torna a constar el cognom Nogueras. Segons les fonts orals, a la masia hi havia tres habitatges: un pels propietaris, un altre pels masovers i un pis situat a la banda de tramuntana, probablement bastit a principis del segle XX. Pel que sembla, a la masia hi van haver masovers fins a mitjans del segle XX. Durant el segle XX, a la masia s'hi han fet diverses obres de manteniment i reforma.

Bibliografia

ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RR.35/115. OLIVA I RICÓS, Benet (2008). "1514: Lledons contra garaus....i molts més!. Sobre bàndols i bandositats al món rural català". XXV Sessió d'Estudis Mataronins. Mataró: Museu Arxiu de Santa Maria, p. 167. RAMIS NIETO, Josep. "Cases a Dosrius (1632-1897)". A Dosrius. Una visita al passat. 1 de novembre de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. SUBIÑÀ I COLL, Enric (2017). "Dosrius i Canyamars a l'edat mitjana. Una terra de pagesos". Duos Rios, núm. 3, p. 27.

